

ชื่อเรื่อง เค้แม่มน้อยกัลวความมิด

“พลีอป” ลูกนกเค้แม่มน้อยยังชั่ววอตั้ยอยู่กัปพ่อแม่ที่ยอด้ไม้สูงลี้วกลางทุ่ง พลีอปตั้วอ้วนมีขนนุ่ม ปุกปุย หน้าของพลีอปเป็นรูปหัวใจ ดวงตากกลมโตและมีขาที่โก้งมากด้วย ที่จ้ริงแล้วเขาก็เหมือนลูกเค้แม่มน้อยอื่นเป็ยบเลย เว้นอย่างเดียว...พลีอปกัลวความมิด “ลูกจะกัลวความมิดไม้ด้้นะ” แม่เค้แม่มน้อยว่า “ไม้เคยมีเค้แม่มน้อยตั้วไหนกัลวความมิด เค้แม่มน้อยเป็นนกกลางคีนนะลูก” พลีอปหลบตามองน้ัวทำตั้วเอง “ผมอยากเป็น นกกลางวัน” แม่เค้แม่มน้อยลี้มตาขึ้น “พลีอป ลูกกัลวความมิดเพราะลูกไม้รู้จ้กความมิดเท่านันเอง... ลูกรู้จะไรบ้างเก็ยวกับความมิด” “มันมีลี้ดำ” พลีอปตอบ “ผิดตั้งแต่ด้้นเลยจ้ะ มันอาจมีลี้เงิน ลี้ฟ้า ลี้เทา หรือลี้อื่น ๆ อี้กมากมาย แต่แทบไม้เคยมีลี้ดำเลย...แล้วลูกรู้จะไรอี้ก” “ผมไม้ชอบมันไม้ชอบช้กกะนิดเดียว” แม่ว่า “นันไม้ใช่การรู้จ้กนะ เป็นความรู้ลี้กต่างหาก” “ความมิดอันตราย” พลีอปพูดเลยดัง “แม่ว่าทางที่ดี้ ลูกไปเพชฌญโลกดี้กกว่า แล้วลองคั้นหาด้วว่าความมิดคี้จะอะไร ก่อนที่จะปักใจเชือ”

ปิกเล็ก ๆ ของพลีอปพาเขาเรอนลงมา เขาดีล้งกาเร้วจี้ถึง 7 คร้งผ่านเด็กผู้ชายคนนันไป “โ๊ะ...กั้งหันยัถ์” เด็กชายร้อง “ที่จ้ริงฉันเป็นนกเค้แม่มน้อยยังชั่ววอตะหาก” พลีอปว่าพลางพุงด้วลูกขึ้น “นันลี้...นายไม้มีทาง เป็นกั้งหันดอกไม้ไฟด้หรือจกนกว่าจะมิด...แฮม...ฉันละอยากให้มิดเร้ว ๆ จ้ง” “ความมิดน้าด้้นเต้นออก แล้วคีนนี้จะด้้นเต้นเป็นพิเศษเพราะเราจะจุดดอกไม้ไฟกัน มีทั้งจรวด จานบิน แล้วก็ภูเขาไฟ แล้วก็ฝนทอง แล้วก็ไฟเย็น”

ตกค้ำ “เร้วพลีอป...พ่อว่าเขาเร้วเล่นดอกไม้ไฟกันแล้วละ มาตรงนี้เราจะเห็นมันสวดยมากเลย พ่อชอบดอกไม้ไฟ” พ่อเค้แม่มน้อยมองแสงวาบ ๆ ที่หมุนเป็นวงกลมรอบแล้วรอบเล่า เมื่อดอกไม้ไฟอันสุดทำยอ้อนแสงลง พ่อเค้แม่มน้อยบินโอบหยาไปในความมิดราวกับผีลี้เอกลางคีนลี้ขาวด้วโด

ที่มา จิลล์ ทอมลีนสัน. เค้แม่มน้อยกัลวความมิด โดยกรรณิการ์ พรหมเสาร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิดี้ก, 2536

คำถามที่ 1 แบบเลือกตอบ

จากนิทานที่นักเรียนได้อ่านข้างต้น ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์หลักอย่างไรในการเขียนนิทานเรื่องนี้

1. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้แล้วไม่กลัวความมืด
2. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้รู้จักวิถีชีวิตของสัตว์กลางคืน
3. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้รู้จักนกเค้าแมวยุ่งช้า
4. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้ช่วยกันอนุรักษ์นกเค้าแมว

คำตอบที่: 1. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้แล้วไม่กลัวความมืด

กระบวนการอ่าน: การตีความจับประเด็น

สถานการณ์: สาธารณะ

แหล่งที่มา: แหล่งข้อมูลเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: เรื่องสั้น

ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1 ม. 1/2 : จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 2 แบบเลือกตอบเชิงซ้อน

จากเนื้อเรื่องข้างต้น ข้อความใดต่อไปนี้เป็นลักษณะของลูกนกเค้าแมวยุ่งช้าให้วงกลมล้อมรอบคำว่า

“ใช่” หรือถ้าข้อใดไม่เป็นลักษณะของลูกนกเค้าแมวยุ่งช้าให้วงกลมล้อมรอบคำว่า “ไม่ใช่” ดังตัวอย่าง

ข้อความ	คำตอบ
ลูกนกเค้าแมวยุ่งช้าขาตรงและสั้นมาก	ใช่ / <u>ไม่ใช่</u>
รูปหน้าของลูกนกเค้าแมวยุ่งช้ามีทรงกลมแบน	ใช่ / ไม่ใช่
ดวงตาของลูกนกเค้าแมวยุ่งช้ามีขนาดใหญ่และกลม	ใช่ / ไม่ใช่
ลูกนกเค้าแมวยุ่งช้ามีขนที่อ่อนนุ่มปกปุย	ใช่ / ไม่ใช่
ขาของลูกนกเค้าแมวยุ่งช้ามีลักษณะโค้ง	ใช่ / ไม่ใช่

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : ไม่ใช่,ไม่ใช่,ใช่,ใช่,ใช่

กระบวนการอ่าน: การตีความจับประเด็น

สถานการณ์: สาธารณะ

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: เรื่องสั้น

ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1 ม. 1/2 : จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 3 : แบบเติมคำตอบ

จากนิทานข้างต้น ก. “จวนบินและจรวด” และ ข. “กั๊กหั่นยักษ์” หมายถึงสิ่งใด

ก. _____

ข. _____

คำตอบที่: ก. นกเค้าแมวขุ่นขาว

ข. นกเค้าแมวขุ่นขาว

กระบวนการอ่าน: การตีความจับประเด็น

สถานการณ์: สาธารณะ

แหล่งที่มา: แหล่งข้อมูลเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: การอ่านตีความ

ลักษณะข้อสอบ: แบบเติมคำตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1 ม. 1/2 : จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 4 แบบเติมคำตอบแบบเปิด

เพราะเหตุใดลูกนกเค้าแมวจึงกลัวความมืด?

คำตอบ _____

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่: เพราะลูกนกเค้าแมวยังขาว มีความคิดว่าความมืดน่ากลัว เพราะมีสีดำ

กระบวนการอ่าน: การตีความจับประเด็น

สถานการณ์: สาธารณะ

แหล่งที่มา: แหล่งข้อมูลเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: การอ่านตีความ

ลักษณะข้อสอบ: แบบเติมคำตอบแบบอิสระ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1 ม. 1/2 : จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 5 แบบเติมคำตอบแบบอิสระ

จากนิทานข้างต้น นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความมืดเหมือนหรือใกล้เคียงกับตัวละครใดในเรื่องมากที่สุด อย่างไร จงอธิบายโดยยกตัวอย่างจากนิทานให้สอดคล้องกับความคิดเห็น

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่: มีความคิดเห็นเหมือนกับแม่ของนกเค้าแมวยังขาวมากที่สุด เพราะการที่เรา
มัวแต่อยู่ในความมืด ทำให้เรากลัวหรือไม่กล้าที่จะออกไปหาประสบการณ์ใหม่ๆ เราต้องเรียนรู้การใช้
ชีวิตจากด้านนอกสิ่งรอบข้างตัวเรามากกว่าการที่เรากลัวอยู่กับความมืด

กระบวนการอ่าน: การตีความจับประเด็น

สถานการณ์: สาธารณะ

แหล่งที่มา: แหล่งข้อมูลเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: การอ่านตีความ

ลักษณะข้อสอบ: แบบเติมคำตอบแบบอิสระ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1 ม. 1/2 : จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน